Sygn. akt VI GC 48/13

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Michalina Sanecka

Protokolant: st. sekr. sądowy Halina Ramska

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka Jawna w R.

przeciwko : K. D. P.W. (...) w Ż.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. D. P.W. (...) w Ż. na rzecz powoda (...) Spółka Jawna w R. kwotę 82.136,24 zł. (osiemdziesiąt dwa tysiące sto trzydzieści sześć złotych dwadzieścia cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 42.284,24 zł od dnia 9 września 2012 r. do dnia zapłaty,

- 39.852,00 od dnia 27 września 2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.107 zł. tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt VI GC 48/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 lipca 2013r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) Spółka Jawna w R. domagał się zasądzenia od pozwanego K. D. P. W. (...) w Ż. kwoty 82.136,24 zł wraz
z ustawowymi odsetkami od kwoty 42.284,24 zł od dnia 9.09.2012r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 39.852 zł od dnia 27.09.2012r. do dnia zapłaty, a nadto kosztów procesu.

Na uzasadnienie powyższego podniósł, że pozwany nie reguluje zapłat za części zamienne zakupione na podstawie faktur, pomimo wielokrotnych upomnień telefonicznych i pisemnych.

Postanowieniem z dnia 2 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w Przemyślu stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa
w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego wskazał, że zakupił u powoda towary potrzebne do produkcji maszyn rolniczych na kwotę 152.136,24 zł, na co zostały wystawione dwie faktury. Dalej argumentował, że zapłacił częściowo za faktury, a to kwoty:

30.000 zł i 40.000 zł. Pozwany zarzucił, że wykorzystał część zakupionego od powoda towaru do produkcji bron i sprzedał je rolnikom, a następnie okazało się, że zakupiony towar ma wady. Po skargach rolników pozwany dokonał sprawdzenia zakupionych talerzy do brony i stwierdził, że talerze bron zakupionych od powoda miały krawędź tnącą ściętą z obu stron,
a zgodnie z Polską Normą powinno być to ścięcie tylko z jednej strony. Powyższa wada czyniła sprzęt nieskutecznym. Pozwany wstrzymał dalszy montaż tych talerzy zgłaszając reklamację i żądając wymiany wadliwego towaru. Dalej pozwany przyznał, że w stanach magazynowych znajduje się towar podlegający reklamacji na kwotę 31.348,77 zł brutto. W związku z tym pozwany zgłosił zarzut potrącenia w/w kwoty.

W piśmie procesowym z dnia 24 kwietnia 2013r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Podniósł, że przedmiotowy sprzęt sprzedaje od 2011r. i nigdy dotąd nie był on reklamowany.

Ostatecznie do protokołu rozprawy z dnia 15 lipca 2013r. strony wniosły jak dotychczas.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. Powód prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) Spółka Jawna w R., pozwany pod firmą PW (...) K. D. w Ż..

Dowody: odpis powoda z KRS (k. 10-12); wydruk pozwanego z (...) (k.
29).

Strony w zakresie prowadzonych działalności zawarły ustną umowę sprzedaży na mocy której pozwany kupił od powoda talerze (brony talerzowe) na łączną kwotę 152.136,24 zł.

Dowody: okoliczność bezsporna, przyznana przez pozwanego w odpowiedzi na pozew (k. 40).

Powód od maja do czerwca 2012r. dostarczył pozwanemu całość zamówionego towaru (okoliczność bezsporna).

Po przywiezieniu poszczególnych partii talerzy pozwany dokonał wyrywkowego sprawdzenia jakości talerzy. Nie sprawdzał wszystkich znajdujących się na paletach.

Dowód: zeznania pozwanego (k. 70).

Pozwany odsprzedawał zakupiony u powoda towar rolnikom. Po jesiennych żniwach talerze bronowe według pozwanego okazały się wadliwe. Pozwany w marcu 2013r. przesłał powodowi protokół reklamacyjny, prosząc
o zajęcie stanowiska w tej sprawie.

Dowody: zeznania pozwanego (k. 70); pismo z daty 29.03.2013r. (k. 46); protokół reklamacyjny (k. 47-55).

Z tytułu powyższego zakupu powód wystawił pozwanemu dwie faktury VAT: nr (...) na kwotę 112.284,24 zł, płatną do 8 września 2012r. oraz nr (...) na kwotę 39.852 zł płatną do 26 września 2012r.

Dowody: faktury VAT (k. 8-9).

Pozwany powyższe zobowiązania uregulował w części. W dniu 26 września 2012r. zapłacił powodowi 30.000 zł, zaś w dniu 9 października 2012r. kwotę 40.000 zł.

Dowody: dokumenty przelewów z rachunku (k. 43-44).

Za pozostałą część towaru pozwany nie zapłacił. Towar ten znajduje się
w magazynie pozwanego.

Dowód: zeznania pozwanego (k. 70).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, które to uznał za wiarygodne w zakresie, jaki wyznaczają im przepisy art. 244 i 245 kpc.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego w zakresie w jakim pozwoliły na ustalenie w/w stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Poza sporem w niniejszej sprawie było zawarcie przez strony ustnej umowy sprzedaży, w odzwierciedleniu której powód wystawił pozwanemu dokumenty w postaci faktur VAT. Bezspornym były także warunki na jakich wystawiono faktury VAT, przedmiot umów, ustalone ceny oraz terminy płatności cen. Powyższe nie było bowiem kwestionowane przez stronę pozwaną.

Jedyną kwestią sporną podniesioną w odpowiedzi na pozew była kwestia wadliwości zakupionego przez pozwanego towaru, a dokładnie jego części. Pozwany argumentował, że kilka miesięcy po zakupie towaru od powoda i po jego odsprzedaniu rolnikom, rolnicy zaczęli zgłaszać wady zakupionych talerzy bronowych (ścięcie krawędzi talerza po obu stronach). To zdaniem pozwanego czyniło sprzęt niezdatnym do użytku i nie spełniał on norm specyfikacji przewidzianych dla tego typu towarów. Pozwany podnosił także, że objęty sporem towar reklamował.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy sprzedaży (art. 535 kc). Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu ją, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać
i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powód jako inicjator niniejszego procesu winien był zatem udowodnić
(art. 6 kc), że strony zawarły umowę sprzedaży, że w jej realizacji wydał pozwanemu towar, co obligowało pozwanego do zapłaty ceny.

Zdaniem Sądu Okręgowego powód powyższemu obowiązkowi sprostał. Na dowód zawarcia z pozwanym umów sprzedaży oraz wydania towarów powód przedłożył faktury VAT, których wysokość i zasadność nie była kwestionowana przez pozwanego. Wprawdzie faktura VAT jest dokumentem prywatnym (tak wyrok SN z dnia 7.11.2007r., II CNP 129/07, Lex nr 621237), to jednak należy podkreślić, że dokumenty prywatne korzystają z domniemania, że oświadczenie zawarte w dokumencie pochodzi od osoby, która dokument podpisała. Dodatkowo nie zakwestionowanie w/w dokumentów przez stronę pozwaną dodatkową umacniają powyższy argument. Pozwany nie zaprzeczył, że objęty umową towar otrzymał, a nadto przyznał, że towar za który nie zapłacił pozostaje u niego w magazynie.

Zarówno zatem zawarcie przez strony umów sprzedaży jak i wydanie pozwanemu zakupionego u powoda towaru nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości.

Pozwany we wniesionej odpowiedzi na pozew podniósł zarzuty dotyczące wadliwości zakupionego towaru. Wskazywał także, że zareklamował zakupiony od powoda towar.

W ocenie Sądu powyższych zarzutów pozwany jednak nie udowodnił
(art. 6 kc). Na okoliczność wadliwości towaru pozwany zawnioskował jedynie dokument Polskiej Normy PN-93 R-(...), który to dokument wskazuje jedynie jakie powinny spełniać normy dane talerze bronowe. Nie wystarczającym jest także pismo o zgłoszeniu powodowi reklamacji, albowiem z treści tego pisma nie wynika jakie towar miałyby mieć wady, kiedy je ujawniono, w jakiej części partii. Gołosłowne okazały się także twierdzenia pozwanego, że rolnicy, którym sprzedawał talerze zgłaszali reklamacje. Dowodu takiego pozwany przy odpowiedzi na pozew nie złożył.

Drugorzędnym, aczkolwiek ważnym z punktu widzenia uprawnień jakie przysługiwały pozwanemu w przypadku zakupu wadliwego towaru (np. rękojmia) był czas po upływie którego pozwany miałby poinformować powoda o rzekomych wadach. To blisko pół roku po tym jak rolnicy mieli pozwanemu zgłaszać wadliwość talerzy. W tym miejscu należy wskazać, że nawet gdyby Sąd oceniał powyższe okoliczności, to musiałby przyjąć, że pozwany nie zachował

wymaganych aktów staranności, a nadto wykazał się brakiem rzetelności i staranności w odbiorze zakupionego towaru – sam stwierdził, że nie sprawdzał wszystkich talerzy, tylko niektóre.

Reasumując zebrany w sprawie materiał dowodowy przemawia za zasadnością dochodzonego pozwem roszczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 535 kc, orzekł jak w pkt. I wyroku. O odsetkach orzeczono w oparciu o art. 481 kc.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje uzasadnienie w art. 98 § 1 i 3 kpc. Na zasądzone koszty składa się opłata sądowa od pozwu uiszczona przez powoda.